

GOIGS DEL GLORIÓS SANT ANTONI ABAT x

que 's venera en la Parroquia de Sant Pere Aspuig de Bianya.^{no.}

17. Janer

DEL Dimoni vencedor
Sant Antoni sou estat:
Pregau á nostre Senyor
per qui 'us te per advocat.

Pregau á Dèu Eternal
puix li sou estat servent,
que 'ns deslliure de tot mal,
que per nos es tant urgent,
Mostrant sempre vostre amor
al malalt que atormentat, &c.

Se pot dir perfectament,
que sou estat molt volgut,
de Jesús Omnipotent,
que 'ns ha dada tal virtut
De llevarlos lo dolor
contra flama foch cremat, &c.

Dels grans dejunis que feyeu,
y tantas oracios,
que cada dia vos veyeu
los dimonis á montons:

Ab Jesús teniu ferm cor
no esperaveu ser tentat, &c.

En vostra protecció
teniu tots los Animals,
tant los que tenen rahó
com los irracionals;
Cridantvos ab gran fervor
vehentse ab necessitat, &c.

Confessor y Ermità,
y Abat de gran valia
á Vos venim á suplicar,
que 'ns impetreu alegria
y siaunos valedor
del mal que 'ns dona combat, &c.

No 's pot dir vos ha vensut
lo traydor mal Esperit,
puix vos hage combatut
tres dias, y una nit:
Ab tot foreu vencedor;
restant d' ell bastonejât, &c.

Aborriu estranyament,

á los que diuhen mentidas;
si acas fan jurament
respectant mal vostra vida:
procure lo pecador,
quant jure dir veritat, &c.

Mols miracles haveu fets
vivint alguns ab enganyis,
que se son vistos contrets,
cuxas, camas, peus y mans:
Burlantse del Protector
ses vista la fasedat, &c.

O gloriós Sant Antoni
á Vos venim á suplicar,
que dels enganyis del Dimoni
siaunos servit guardar,
y siaunos defensor
contra lo esperit malvat, &c.

Puix sou estat vencedor
del gran Dimoni malvat:
Pregru á nostre Senyor
per qui 'us te per Advocat

†. Ora pro nobis B. Antoni.

†. Ut digni efficiamur, etc.

OREMUS.

Deus, qui concedis obtentu B. Antonii Confessoris tui morbidum ignem iattingui, et membris ægris refrigeria præstari, fac nobis propitiis ipsius meritis à gehennæ incendiis liberos, integros mente, et corpore tibi feliciter in gloria præsentari. Per etc.

Olot.—Estampa de Bonet.—1884. Y

PENYA GATS DE SANT MIQUEL

Mostra Garrotxa 21

Original 280 x 182

2008

SANT PERE ESPUIG

“L'església de Sant Pere, <*constructam in territorio de Bianya, in comitatu Bisuldunensi, in loco qui dicitur Puig*> va ser consagrada per l'agost de l'any 964 per Arnulf, bisbe de Girona i abat de Ripoll...”

“El segle XVIII es va ampliar l'església de Sant Pere del Puig i es canvià, a la vegada, la seva disposició, de manera que la planta romànica, del segle XII-XIII, que s'estenia de llevant a ponent, passà a convertir-se en el creuer del temple. Originàriament era d'una sola nau, amb la capçalera a llevant, on hi havia un absis semicircular, tenia la porta a migdia i a ponent s'alçava el campanar, que era possiblement, al principi, d'espadanya. De l'edifici romànic només queda visible la part del costat sud-oest, on hi ha un pany de paret (parcialment amagat per una petita construcció afegida, moderna), format per carreus ben tallats i arreglerats, que té una cornisa senzilla, amb la pedra molt desgastada. Sota seu, aproximadament a un metre, hi ha una mènsula simple, que potser degué formar part de l'atri o pòrtic existent a migdia per aixoplugar la porta.”

“A l'església es conserva, en un espai situat a l'esquerra de la porta d'entrada, una antiga pica baptismal d'immersió molt austera, sense cap tipus de decoració, formada per copa monolítica, fust i base. Per la seva simplicitat és difícil de datar, però se la considera de la darrereria del segle XI o del començament del segle XII.”

MURLÀ, Josep, TEIXIDOR, Joan, *El romànic de la Garrotxa (VI)*,
Edicions El Bassegoda, pp 117-120.